

1903-04-06

SENDER

Johan Mielche

RECIPIENT

Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Ulstrup, Hvorslev

Archive:
Mappe 107 nr. 36.

TRANSCRIPTION

Afventer transskription.

Hvorledes Udtalelse
6-4-03

Kjære Skovgaard

Tak for det indholdsrige
Brev. Det var trist jeg ikke kom
med til Festen. Det er alligevel men
trist og jeg har ingen kræfter.
Jeg kan egentlig ikke sige, at jeg
har været meget dårlig; men
det vil ikke gå væk, det der
er; jeg har Gigt foruden
og Smerte i Læmmerne og Skin
jeg ikke kan få løs. Det er et
elendigt Liv vi lever, og det kunde
være så meget. Skal jeg sige - det
er et elendigt Liv - jeg lever -
o.s.v. - somme Tider synes jeg
ikke, jeg har kræfter til
at blive ved længere. Jeg
har skrevet til Jørgensen, at
for Stilleads Skyld kunde

kan tage til Viborg, når det skulde
være - det står i søndre og bliver
stående der. Men Fristelsen er endnu
ikke hugget ned, og det kan måske
rinke ham en dag eller to - vil du
skrive til Jensen derom.

Og jeg skulde fortælle dig om
Frh. Palludan. Pensionat - og
jeg kan ingen ting for mit
Hoved er skjørt. Jeg har ikke
sagt noget til Skovrideren om
Peter, jeg tror nu ikke det går.

De har begge været dårlige -
og han havde så travlt den dag.
Hvad skal jeg egentlig skrive
til dig, jeg syntes, jeg havde
så meget - ~~jeg~~ et ved jeg -
jeg ønsker dig og dit Hus
en velregnet Paaskefest.

Du må undskylde, det frygtelige
Blæk - Far heelder nyt på og nyt
på - og så lader han det gamle
Bundfaldet højre og øjes så man
stadigt får Skidt i Permen - det
er min Analyse - og sådan
går det overalt i Livet.

En Ting er jeg glad ved, det
er Dabspagten som ~~Forsvundet~~,
så man bare kan holde sig fast
til den - og så lade Hændelse
slå om Resterne.

Du synes vist, det er noget frygt-
eligt Vrovl, jeg skriver - og
det er det også; men det
er fordi jeg gætt kan lide
dig, at jeg skriver det - lige
så splittet som jeg er, når
jeg bliver mere samtet, så bliver

der ogsaa nok mere Sammenheng
i mine Skrivelses.

Kvint er opstanden - det er dej-
ligt at tænke paa - nu i disse
Dage, hvor alting er saa smukt
og det evig og altid bleser.

Skal jeg komme, om jeg kan,
lige over Pasken?

Skriv mig et Par Ord,
hvis Du har Tid.

Hils din Kone

Din hengivne

Joh. Nielsen